thơ ký đưa vào ngồi chờ bác sĩ Newman. Chúng tôi mới biết trong đêm qua việt cộng pháo kích căn cứ Tân Sân Nhứt lạc ra khu phố đường Trương Minh Giảng cách Lăng Cha Cả vài trăm thước làm thiệt mạng bốn người lớn, sáu trẻ em và hơn hai mươi người bị thương toàn là đám người dân vô tội. Ông Bác sĩ Newman cùng nhân viên bệnh viện đang cấp cứu các nạn nhân bị thương tích trong một phòng riêng biệt phía cuối bệnh viện. Chúng tôi chờ chừng mười lăm phút, ông bác sĩ Newman trở về, bước vào văn phòng, nhìn ông trong bộ quần áo bác sĩ xanh mầu da trời dính đầy máu vì ông đã cùng các bác sĩ khác và ý tá của bệnh viện làm trọn đêm cứu cấp các nạn nhân bị thương tích vì pháo kích. Tôi đứng dậy bắt tay ông và giới thiệu ông Tư Râu. Chúng tôi được bác sĩ Newman đưa xuống phòng chữa bệnh nhiều bệnh nhân người Việt bị thương trong đêm qua. Y tá chỉ cho ông Tư một cái ghế bố trong phòng bệnh nhân có người y tá Việt thông dịch viên lại làm giấy tờ nhập viện cho ông Tư. Bác sĩ Newman bảo tôi cho ông Tư biết phải nằm đây chừng hai tháng để chữa vì phải lấy thịt các vết thương ra thử xem lân tinh có ăn thấu vào tới xương chưa. Cắt các vùng thịt bị nhiễm lân tinh bỏ đi rồi mới lấy da ở bụng và nơi đùi đắp vào các vết thương. Cả một công trình cứu chữa nhiều vất vả phải cần đến bàn tay các bác sĩ chuyên môn để chữa trị. Bác sĩ Newman nhờ tôi hỏi ý kiến ông Tư, vì ông còn mạnh khoẻ đi đứng được nên cũng giúp đỡ quét dọn trong phòng các bệnh nhân khi cần. Còn khi nào nằm chữa bệnh thì thôi. Tôi báo ông Tư biết và hứa sẽ vào thăm ông Tư hàng tuần hoặc khi cần thiết và ông Tư phải ký giấy tờ chịu trách nhiệm về việc cứu chữa vì không có thân nhân, và tôi ký tên làm chứng. Ông Tư thay đồ ra mặt quần áo bệnh viện lên nằm nghiêng trên ghế bố để y tá lấy máu các thớ thịt mẫu trên các vết thương đem thử nghiệm.

Tôi từ giã ông Tư và chào bác sĩ Newman ra về và không quên để số điện thoại lại khi có việc cần văn phòng thông báo cho tôi rõ. Trở về phần sở tôi theo đường Trương Minh Giảng vừa qua khỏi Lăng Cha Cả những nhà cửa còn bốc lên những đám khói cuối cùng mà các anh em sở chữa lửa đô thành đang cố gắng dập tắt.

Bên lề đường kẻ ngồi đang khóc cho người thân đã chết trong đêm qua. Người đứng khoanh tay rầu rĩ tiếc của nhìn cảnh nhà cháy tan tành đang lo cho ngày mai vợ chồng con cái biết lấy đâu để làm mái ấm, phải sống màn trời chiếu đất. Trường hợp người dân lành vô tội, như hoàn cảnh ông Tư Râu và dân tình Mé Láng, người dân thành thị đường Trương Minh Giảng, họ lưỡng đầu thọ... đạn địch và bạn, dân thành thi thì ăn... đạn pháo 122ly của đám giặc Hồ vô thần tàn ác, dân thôn quê thì hưởng... bom WP vô tình của quân bạn, thật trớ trêu cho cảnh người dân vô tội của một nước nhược tiểu phải chịu tai ách oan ương giữa hai giòng lý tưởng Tự do và Cộng sản đang tranh dành nhau trên mảnh đất Việt thân yêu. Còn những người Mỹ như ông bác sĩ Newman chẳng hạn, từ một phương trời xa lạ nào đó đã rời bỏ mái ấm gia đình vợ con để đến nơi nầy ra tay cứu chữa cho các nạn nhân bị pháo kích trong đêm qua. Nhưng thanh niên Mỹ ở những nơi đèo heo hút gió ngày đêm ghìm súng giữ giặc nơi Ashau, Alưới, Khe Sanh, U Minh, Chương Thiện, Đổ Xá, Đak Tô, Đak Sút, Bình Định, Hoài Ân... những chiến trường dầu sôi lửa bỏng trên phần đất mà không phải quê hương của họ. Có khi hy sinh cả tánh mạng trong những phi vụ như Tr/Úy O'Connor đã gãy cánh cùng Th/úy Võ Trường Chí trên chiến trường đẫm máu miền đồng bằng sông Cửu Long trong buổi sáng mờ sương. Một Đại/Tá Sauers ngày chót trong phi vụ cuối cùng tua cố vấn hai năm cho Sư Đoàn 4 KQ VNCH đã về miền miên viễn cùng Thiếu Tướng Nguyễn Huy Ánh Tư lệnh Sư Đoàn 4 KQ. Nhưng mà họ đang giúp giữ hai chử ''Tự Do" trên mảnh đất miền Nam cho dân tộc Việt. Chỉ nói vì tình người xin đừng bàn về chánh trị, họ là các người anh hùng vô danh, họ hưởng được gì, phải chăng hưởng vài vòng hoa chiến thắng hoặc vài tấm bảng khẩu hiệu ''Hoan Hô". Nhưng cuối cùng họ hưởng không ít sự hận thù chửi rủa của những tở báo miền Nam thân cộng hay các nhà Sư, các ông Cha hòa hợp hòa giải và cả một số dân chúng hưởng được Mỹ viện trợ. Họ và chánh phủ họ không màng đến được trả ơn. Và khi họ dứt hai năm nhiệm vụ ở VN, khi trở về Mỹ được bọn phản chiến dẫn đầu là Jane Fonda và chồng Tom Hayden chào đón với những câu chửi rủa tàn tệ, nào kẻ giết trẻ thơ, giết ông già bà cả.

Tôi ngừng xe lại vì có hồi còi hụ của xe cứu thương chạy ngược chiều, đang sắp ngừng đậu trước một căn nhà tường gạch sụp đổ cháy tiêu tan. Người mẹ đang hớt hơ hớt hãi chạy theo một anh lính chữa lửa đang bồng trên tay một em bé đầu xanh vô tội chừng bốn năm tuổi máu me đầy người còn thoi thóp được tìm thấy dưới đống gạch vụn vách tường đổ vỡ.

Anh lính chữa lửa đang hối hả chạy đem ra xe cứu thương, các anh em y tá cho em thở oxy cửa xe đóng lại xe hụ còi inh ỏi chạy về hướng bệnh viện đô thành. Xe cứu thương xa khuất dần trên đường Trương Minh Giảng. Tôi rồ máy xe chạy đi mắt mờ, lòng bùi ngùi thương cảm tình cảnh người dân Việt đau thương,